

ԶՐՈՅՑԻ ՈԳԻՆ

Աղտոտ խոսակցութիւններ, ագիտացրուցատրութիւններ, և անլուր լուստանքներ նոր հասնող սերունդին մէջ:

Ու երեսակային թէ՛ այդ ճնշման միջոցառար մէջ անարդար տղան այ՛ օր մը մտորեցաւ ընկերակրանութեան լաւագոյն մէկ անդամը պատրաստուած, ու կոչուած պիտի ըլլայ. գաղափարական իր ընթան հակասութիւն... է՛ն։

Այսօրիական տուրիները, անկախ ու այլատիպը միտեցամաքն, — ապաքին փողովուրդի աջէտ ու անմշակ մտաւարականութեան իր քննալուր արդիւնքն արդէն, — իրենց պիտի գոյութեան անգործ ու ձախակեր շրջնաշրջանն ու ար-

Եթէ կ'ուզենք որ մեր տղաք մա-
քուր բարքով մեծնան, բնաւ առիթ
չի առնք որ՝ անոնք վատ զրոյցներ
սորվելու միջոց ունենան:

4. 9.

Հատաացեալներէն շատեր չեն գիտեր
էկեղեցիներու մէջ երգութեմ նարայան
ներերն իմաստը: ԱՇԽԱՌ ՀԱՅԱՌ ՇԱՒ
ԿԱՅԱՆԸ որ թերեւոք աւագ իմրագիր
երուանդ Տ. Անդրէասեանի աշխատա-
սիրութիւնն է, կուգայ այս պէտքեր լրա-
ցընել: Կը ծախուի բոլոր Հայ Գրավա-
նաւորներ քով:

ԿԵԱՆՔԸ ՃԱԲՈՆԻ ՄԷՋ

Կէ ժպտին յիշելով զդէպքի՛ բարիութեան
 հետեւը. տառը տառած բաբոնական կոյ-
 տած զիւրաքանհանքն՝ որոքս զգեցորեալ
 ի խօսողած են և արտածական անդուսի
 վրայ սկիկիւղ կզոտ տանդապորտն
 ի խնչինկոյով կցուած և միասնեան
 մէջ զգեցորուտական ատարկաներ
 կ'ունենայ մաթը՝ զանոնք վայելելու
 համար. իսկ շնորհին մէջ զանոնք կը
 վախճան կոսուն անուտար ստորելիքանս
 երկաթապատ տնակ մը խորշը դասը
 օրանի մէջ, Հաղաւ աղբււր պարագանն
 տը միայն, նշանաւոր պարագանն մը պա-

Կանա ճարարանները աղյուս, սպասա-
 ռը բերին ապուր կամ զգալով որ ինչ-
 ում մտնուը համար, խնայարշաւատյոյ մեկ-
 ում մը հապառակ ուղղութեամբ: Իսկին
 ընէր նապազիլութեան քաղաքներէ
 ունեցնելով: Ինչոյ մասնաւոր վարչու-
 ընէր, բեռնակիրները կը տեսնու, արա-
 ու իջին եւ ուժ պահանջող արեւու-
 ընէր ի գործ դնողներ, որոնք տիրելու
 միջոցաւ տեսնուցնելու պիտի չունեցնէին: Ան-
 ունեցնէ ունաք չուտ չուտ կը զարն-
 ընէր ինքնակներու մէջ քաղաքի տեղու-
 ընէր մտնելու տիրելու եւ անպիտան
 զգոյթի շաբոնցի միւսիները: Ուրիշներ
 չէին աւելի գտնաւոր, բայց անելի զօ-
 ընէր տար, տարորինակ կարգող գէր ու
 կը ընէր, եւ բոլորովին միանուտ, ինչնե-
 ու պէտ լուծած են զարի ծանր սոյ-
 ցաբեռները:

Հասարակ մարդոց տողանցումներ, կ
րոնք ձողերով՝ բրինձի, կերպաներու ն
ակեր կը կրնն, յախճապակիի սնուակ- կ
եր կը տանին, արտածման համար ճե- ղ
պակեայ վիթխարի անօթներ մարդ- և

Երբեմն երբեմն դիպեր, դալարեն
մէջ բոյն դրած: Շուրջը, հոգա-
ծողութիւն ընող մարդիկ, դիւղացի-
ն մութ գոյն բամպակէ երկայն հա-
ւասաներ հազած, կամ բոլորովին
ոկ, իրենց դեղին մարմինը զուգա-

Նրանք էլ Այրեր, կեներ, թափած մա-
 ռով, միօրինակ կերպով բաց դուռ
 չէին կանխել զուխնուն վրայ, որոնք
 անխորհուսե տակէն կապումս են
 զգրկուր չըրկալաբ, գերազանց ա-
 ռաւթիւնն էլ մանկիներուն, որոնք
 վաղէնս սիրուն ժպիտներով մեզ
 ներելու, և պատուած յարութեան
 յի մատուցանելու զիտունով, կա-
 ռի պպիտի ճէճեր, կասաղիւրակա-
 թրիկ զուխներ, սեղ տեղ զերմուս
 զիւական պարտէշներու ձեւով, մա-
 ռու լայն վաղընքով որ ակնհայտ
 էր լայն և ճէպ ի ծածրակ որտի
 յարաբուր մը յօրինուած, ուրկից
 արարելի պոյնք և կախունէն ի բոլոր
 յի աղիկները, ծօքը ու լոյս տալի-
 քն ի ծոցն ի ծոցն ի ծոցն ի ծոցն

ն ԸԼԼԱՄԻՈՆԵՆ ալէս, ալ ԵՍ զԻՐԿԵՐ-
ն չեն ձգեր կրօսսեր եղբայր մը զոր
քաշքշեն, կը թոթորեն իրենց խա-
րուն և իրենց վազքիւրուն միջոցին
որ կը խնդայ, կամ կը քնանայ ա-

॥ १ ॥

ԱՌԽԶԻՆ ՄԱՐ

Հրապալա Դանաբաշ հիասթափելի մնացած էր Պարսկաստանից ելած քաղաքացիներին մէջ տրեղող կարողութանը ու փախկանկեացու թիւերը ստանձնելով: Նուաբդի կենցաղադրութեան իւր ու հոգեկան բարձրութիւնը մասնաւոր՝ անգլիացի սպասաբուրսի իւր ներգործած էին երիտասարդին, որ չարտաշակ խրոխտ աղջկան վրայ էլ խորհել, չկերպարել էր եւակալութեան հետացնել անոր հին թափեցուցութեանը, ձայնին աղօթ չելաւ, մտալի ամենաթիւն ու վել գլուխը, որ իր հպարտ կենցաղէքին մէջ իսկ անասուօր հրապարկ մը կ'արարէր յայտնի:

Հիւրանոց վերադառնալէ ետք ալ երկրորդ աստի Պազդեհաններու քաղցր չնշաւածովը օրօրեանս. Հրապետ. վերածնունդը ըրաւ այցելութեանը պարագայներուն, քաղցրատոնի ման զրաւ. Նաւարդք միւս ալ աղջկան հետ որ անոր քովիկը նստած էր հիւրանոցին մէջ. և այս առիթին հանած եղբակաւ ցովիկները սա եղաւ թէ Օր. Պազդեհան եւ ճշմարտապէս հազուադէպ աղջիկ մ'էր. Արշալայն հիւր օրօրեայը՝ վարքանոցը, անսպեղան գեղեցկութիւն մը. իր պատկերացմէն և զիմագիծի մանաբակիկին քաղցրատոնի ման մէջ, գողցէ Նաւարդէն գերազանց առաւելութիւններ ցուցանէ. և սակայն Օր. Պազդեհանն ինքնապատուկ հով մը ունէր խօսելու, շարժուելու, մփփուր մ քաղցր տոնի ման աստիկը շտաղ մը, որ իր վերացմէն, իր քաղցրացմէն զայն հասարակ շրջիկներու գոտակարգէն և զիւրանքի հմայք մը ինքնայէր անոր

Հրապարակ այս ամիսուն վերլուծումով
ընկերվ հանդերձ՝ չէր մոռացած նաև
Կեհեկուտը, որուն՝ իր նկատմամբ առ-
ժամ բուռն նախանձը զգացած էր. և
սակայն մարտահերթ իրերի մե արդիվն
կարծելով զայն, ընա կարեւորութիւն
չէր տուած, ո՞ր ինչ մտքը՝ անցուցա-
ծէր թէ, անոր կողմէն չարք մը կրնա
նստիլ իրեն՝ Ուստի այն գիշերը ամ-
բողջ այս լաղաղ բարձրանքով անցնելի
հոգի, հետեւեալ ապուռն մոռցաւ ամէն

բան ու սկսւեա խորհիլ զործի վրայ, Վճռական ձեռնարկ մը ընելէ առաջ, որ թոյլէ Պրաքիւկեանի խորհուրդը հարցնել, ընելի մը որ արհիւկի բարեփոխամտիքին կը ջանցնէր մեծահարուստ հասանուն իր նկատմամբ: Այս դիտումով հիւրանդնէն կտնդ նստաւ և ուղղութեան դէպք ի վեր նոր մնաւ:

Սիրման Պարգեւան էր սովորութեան համեմատ ներառվելն եկած էր վաճառատուն, ուր արդէն իրեն կը պատահէ տասնեակներով անհէյն։ Արդարեւ մէկէ աւելի զորոպակատարներ, զբազիրներու պատմականներ ունէր, սակայն անոնց ե ոչ մէկը արտօմած էր իր կանուամբ զորոպաւնութիւն կատարելու։ Հակառակ տապալացած տարիքին երիտասարդական կորովով մը՝ զորոպան ալէն մանրամասնութիւններն ալ ինք կը անօրինէր, զգաւաբար թիւեր միայն յանձնելով պաշտօնանեւերուն։ Այս պատճառներու միտք զբաղած կ'ըլլար ե զվկանակութեամբ կ'ընդունէր վաճառատան զորոպանութիւններէն դուրս իջնելու վրայ յօսով օւղաղորդելու Պաշտօնաններ զիտէին Պարգեւանին խտապապամի ընտրութիւնը, որուն համեմատ անբաղդորութիւններ կ'ընէին պատման կարգիւնի մէջ ե միտք արդարաբար ցիկ պատարանով մը ձախուէր զննիւն զխուռ ցաւ պատճառող այս զորոպաներ։

Հրաչեայ Դանարաչ երբ Պարգեւ-

Եստի վաճառատուրը հասաւ, պատմութեան երես կողմէ ըստ սովորութեան աւազնորդութեցաւ սպասման սենեակը, ուր աւագ զբաղիրը պահկոթեմամբ սկսաւ հարցաքննել, ամենաօթ հիւրին ինքնութիւնն ու այցելութեան նպատակը հասկնալով՝ անոր համեմատ տընորդեցաւ իր սր ընդուն համար:

Երևիտասարդը յաղդաատութեան դռնելով Պարզեւեանի ընկալարանին մէջ իրեն ընծայած արարիլը ընդդէմս թիւնը՝ այս պաշտօնական չոր ձեւաւ ներպարտութեաննու հետ, կիցդա նշանակութիւնն տալ, ու սկսաւ կասկածիլ լիէ, արեքեզ մինչեւ իր ապաքինման թուականը պիտի հասնէր Պարզեւեանի թուացականութեան թէ թէ՛ անկէ անցին այ չէ՛ր ուղեր իրեն հետ յարաբերութիւն հաստատել Հասառուոն Ռեւրի աւելի մեծ մտանդութիւն մը եւս ունէր Հրայիշ, վարանալով որ այցելութեան պահուն անգիտակցաբար առած մէկ սխալ քայլին հետեւանալովէ է որ այսպէս պաղ ընդդէմնութեան մը կ'արձանատու վերջապէս վանառուտան պաշտօնային հետ ունեցած ինքզ փայլկանի տեսակութեան մէջ տասնի հարիւրաւոր կիցկանքն ու կասկածանք պատրեցին երիտասարդը, որ ընկճանքի երեւոյթ մը առաւ վայրս կենսաբար:

Մինչդեռ Պարգեւեանի աւագ գը-
րագիրը՝ Հրաչեայի արտաքին երեւոյ-

անու լեզուին մաքուր լինեն, պատ-
 անությունն կարող եւսանալ ալ կար-
 լելով զան, ալ աւելի առաջ տարած
 ր հարգանքով իւր, որպէս զի ա-
 րայ արիւրը ձանձրութիւնս հաշտեա-
 լ, տապալել զանորմ կողմ մը ծախու-
 լնէ զան: Այս կարգի նպատա ինդրող
 ւանորմի զրկելն յաճախելի կը
 իրկայանային Պարզեանի, որ ալ
 ապագայացու իւններն զգուած, պատ-
 իւրած էր որ իրեն հայտնին զա-
 լան:

Հրաշխայ՝ քաղաքավարական բա-
ներով կատարուած այս հեղձօղիչ հար-
աքննութեան ժամ առաջ՝ աղասերու-
հիտուծով .

— Կարելի չէ՞ր որ անգամ մը Պար-
սեանն էֆենտախին հաղորդէիք այդե-
սի .

— Ի՞նչն է, պատասխանեց զրա-
նիքը միշտ փափուկձեն է չըղելով,
միայն անմիապես պիտի հարցրեմ
սխալմի լինող կարևոր նշանակու-
թյամբ մեր զբաղած է և արգիլած է
վեց ո՛ւ է պատճառով իրեն ներկա-
ված անասնալու, դուք հանձնե՞ք սուրճ մը
սխալ:

Գործունեայ գրագիրը իր հարպի-
լութենէն վերջին ծայր գոհ, սուրճ
ըն ապարիքեց Հրաչեայի ու ինք Պար-
սեւեանի մասնասնեակը մտնելով,
էգգոհութիւն արտայայտող մտեմու-
տեամբ մը.

աւ, թէեւ կարելի չեղաւ քան մը սկնալ, աակայն զլխացաւ երեւոյթ ունի, կարծեմ նպատաւ խնդրող ունոյ մ'է:

— Հեացո՞ւր, գոեց Պարգեւեան
միտ գիր, ի՞նքն դրամն եւ կնիստը
կնի, ստակ տավ որ երբեքն լայնե-
ր ի ծախսն ժողովարի մէջ, արկա-
ւ ի՞նքն սորին ու ետե՞ր պզտն աւ-
խառնի՞նքն քարոքն, անակ մարդ-
ւ, բերեր անգամ մ'ալ զովս, Կոյ-
կեանն տղան մէկտե՞նէ է։

— Բայց կատարելապէս չըսեր թե՛
սանաղ է, խորեց զրազիրը, Կոյ-
կեան խաչէին ուղղա՞նքն դժգո-
նե՞նքն արարութիւն գաղաւժ-
ն։

— Այցաքարտ մը չո՞ւնի, անո՞ւնը
է, հարցուց հասառուն սրտնեղա-
լամբ:

— Հրաչեայ, պատասխանեց պալ-
նեան։

— Հրաչեայ, գոչեց Պարգեւեան
հոգւ. ատանկ քաւ խելքովդ բռնե-

նենա. չուր ներս հրամցուր. տեսնամ
Գրադրը անմիջապես դուրս վա-
նա մոտենալով երկու վարկերին ու
աջ յերկրածառ սուտը. Գ

—Հրամայե՛ք, ըստ, կ'աղայն-
րողամտ եղե՛ք ձեզ սպասցնելու
Հրաչեայ քաղաքավարութեամբ պա-
ստասնելով գրադրին չքմիղանք
որուն՝ ներս մտաւ. Պարզեւեանի սեն-
կէն՝ Գ

(Ընդունված է)

